

1. NIEROWNIE (4) *sb n*

W pisowni łącznej (3), w rozłącznej (1),

Teksty nie oznaczają é oraz ó; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w nie-).

sg G nierowniã (1). ◊ A nierowni(e) (2). ◊ L nierowniu (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Rzecz niemożliwa lub bardzo trudna do osiągnięcia (3) :

Przysłowie: A iz zacznieilfi bicz mufi Kto fie o nierownie kuli RejRozm 401.

Zwrot: »o nierownie się kusić, nierownia chcieć« (2:1): Lew gdy cudną dziewczkę vřrzał/ Bárzo fie iey rozmiłował: Tedy oycá pilnie żadał/ Aby mu ią zá żonę dał. Rzekł mu kmieć/ nie rownia to chcelz/ Tego nigdy mieć nie moželz: Nie słuźceciem płci człowiczey/ Przyłączyć ku krwi żwierzęcey. BierEz K4v, R4v. Cf Przysłowie.

2. Człowiek nierówny stanem (1) :

Przysłowie: (nagł) W nierowniu towarzysztwa niemálsz. (-) [...] Chroń się człowieká mocnego/ Boć fobie niechce rownego BierEz M2v.

Cf NIEROWNIA, NIEROWNOŚĆ, NIEROWNY, 1. ROWNIE

MF